

คู่มือการตรวจคัดกรองมะเร็งเต้านม

มะเร็งเต้านม เป็นมะเร็งที่พบบ่อยเป็นอันดับ ๒ ในผู้หญิงไทย รองจากมะเร็งปากมดลูก อุบัติการณ์ที่พบเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนในช่วงอายุ ๔๐ ปีขึ้นไป มะเร็งเต้านมเป็นโรคที่ผลการรักษาดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อวินิจฉัยได้ ในระยะเริ่มแรก การตรวจคัดกรองมะเร็งเต้านมด้วยการตรวจเต้านมด้วยตนเอง หรือโดยการถ่ายภาพรังสี หรือที่เรียกว่าแมมโมแกรม มีความหมายในการค้นหาโรครยะแรก ก่อนที่จะมีการแพร่กระจายลุกลามไปต่อมน้ำเหลืองหรืออวัยวะอื่น ๆ

สาเหตุ สาเหตุของมะเร็งเต้านม เกิดจากหลายปัจจัยร่วมกัน ได้แก่ ปัจจัยทางพันธุกรรม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม การรับประทานอาหารประเภทไขมันสูง และฮอร์โมนเพศหญิง

ลักษณะของโรค เริ่มด้วยการมีก้อนเล็ก ๆ ที่เต้านมมักไม่มี อาการเจ็บปวด บวม หรืออักเสบ ก้อนจะโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ต่อมาอาจคลำพบก้อนเต้านมมี รูปร่างผิดปกติ ผิวหนังบริเวณเต้านมมีลักษณะหยาบและขรุขระ มีการดึงรั้งของหัวนม ในบางรายเมื่อบีบหัวนมจะมี น้ำเหลืองหรือเลือดไหลซึม

ใครที่เสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งเต้านม :

เริ่มมีประจำเดือนครั้งแรกเมื่ออายุน้อย, หมดประจำเดือนเมื่ออายุมาก, ไม่มีบุตร หรือมีบุตรคนแรกเมื่ออายุมากกว่า ๓๐ ปี , มี แม่ พี่น้อง หรือลูก เป็นมะเร็งเต้านมก่อนอายุ ๕๐ ปี , การใช้ยาคุมกำเนิด ตั้งแต่อายุน้อยและใช้ต่อเนื่องเป็นเวลานาน, การรักษาด้วยฮอร์โมนทดแทนในสตรีวัยหมดประจำเดือนจะเพิ่มอัตราเสี่ยงต่อการเป็น มะเร็งเต้านมมากกว่าคนปกติ เล็กน้อย ดังนั้น ผู้ที่ได้รับการรักษาด้วยฮอร์โมนทดแทนเป็นระยะเวลานาน ควรจะรับการตรวจเอกซเรย์เต้านม หรือที่เรียกว่า การทำแมมโมแกรมทุกปี

การวินิจฉัยโรค :

มีวิธีการต่างๆ มากมายเพื่อช่วยในการวินิจฉัยมะเร็งเต้านม การเอ็กซเรย์เต้านมหรือแมมโม-แกรม และการตรวจอัลตราซาวด์ (การตรวจด้วยคลื่นเสียงความถี่สูง) มีประโยชน์มากในการวินิจฉัยและการรักษา โดยเฉพาะก้อนที่มีขนาดเล็ก คลำไม่ได้ หรืออยู่ลึกในเนื้อเต้านมคลำได้ไม่ชัดเจน เมื่อวินิจฉัยได้แล้วควรมีการวินิจฉัยระยะโรคเพื่อวางแผนการรักษาที่ถูกต้อง โดยต้องประเมินการแพร่กระจายของ มะเร็งที่ไปต่อมน้ำเหลือง ปอด ตับและกระดูก ดังนั้น จึงจำเป็นต้องถ่ายภาพรังสีทรวงอก ตรวจอัลตราซาวด์ และตรวจกระดูกชนิดสแกนด้วยเภสัชรังสี

การรักษา :

การรักษา มะเร็งเต้านมเป็นการรักษาผสมผสานกันระหว่างการผ่าตัด การฉายรังสีรักษาและการให้ยาเคมีบำบัด การรักษาที่ถูกต้องและเหมาะสมสำหรับผู้ป่วยแต่ละราย ทำให้ผลการรักษาดี ผู้ป่วยมีอายุยืนยาว แพทย์ผู้รักษาจำเป็นต้องเลือกวิธีการและลำดับการรักษาให้เหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละคน เพื่อให้ได้ผลการรักษาที่ดีที่สุด รักษาด้วยการผ่าตัด การผ่าตัดรักษาที่ใช้ ในทางปฏิบัติ มี ๒ วิธี คือ

๑.การผ่าตัดเต้านมออกบางส่วน หมายถึง การตัดก้อนมะเร็ง รวมทั้งเนื้อเต้านมที่ติดที่หุ้มรอบมะเร็งออกด้วย ร่วมกับการเลาะต่อมน้ำเหลืองบริเวณรักแร้ออก ถ้ามะเร็งมีการแพร่กระจายไปยังต่อมน้ำเหลืองการผ่าตัดโดยวิธีนี้ ต้องฉายรังสีบริเวณเต้านมภายหลังการผ่าตัดทุกรายเพื่อลดโอกาสกลับเป็นใหม่ ของมะเร็ง ผลการผ่าตัดโดยวิธีนี้ได้ผลดีพอ ๆ กับการตัดเต้านมออกทั้งเต้า

๒.การตัดเต้านมออกโดยวิธีมาตรฐาน คือ การตัดเนื้อเต้านมทั้งหมดร่วมกับเลาะต่อมน้ำเหลืองบริเวณรักแร้ออก แพทย์จะผ่าตัดด้วยวิธีนี้ ในกรณีที่ก้อนเนื้องอกมี ขนาดใหญ่ กว่าวิธีแรก

การผ่าตัดเอาต่อมน้ำเหลืองบริเวณรักแร้ออก

เพื่อความแม่นยำในการวินิจฉัยระยะโรค ซึ่งจะช่วยในการวางแผนการรักษาและพยากรณ์ โรคของผู้ป่วยจึง จำเป็นต้องผ่าตัดเลาะต่อมน้ำเหลืองบริเวณรักแร้ ออกเพื่อนำมาตรวจหาการแพร่กระจายของเซลล์มะเร็ง การรักษาเสริม ผู้ป่วยมะเร็งเต้านมที่ได้ รับการรักษาโดยการผ่าตัดบางกรณีจำเป็นต้องได้รับการรักษาเสริมเพื่อหวัง ผลให้หายหรือมี ชีวิตยืนยาวขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การรักษาเสริมประกอบด้วย การฉายรังสีรักษา การให้ยาเคมีบำบัด และการให้ ฮอรัโมนรักษา ซึ่งการรักษาแบบผสมผสานดังกล่าวเป็นวิธีการรักษาที่ได้ผลดี อันจะสามารถช่วยให้ผู้ป่วยหาย จากโรคหรือมีชีวิตที่ยืนยาวขึ้นได้

วิธีการป้องกัน

เนื่องจากการดำเนินของโรคมะเร็งเต้านม ผู้ป่วยมักไม่มีอาการผิดปกติ ในระยะเริ่มต้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็น และสำคัญอย่างที่ต้องทำการตรวจค้นหามะเร็งเต้านมในระยะเริ่มต้น การรักษา มะเร็งเต้านมในปัจจุบันมี ความก้าวหน้า ไปมาก การค้นพบมะเร็งเต้านมในระยะเริ่มต้นสามารถรักษาให้ หายขาดได้และการรักษาอาจทำได้ โดยการตัดเฉพาะ ก้อนมะเร็งออกไม่ จำเป็นต้องผ่าตัดทั้งเต้านม ในทางตรงกันข้ามหากไม่มีการตรวจค้นหามะเร็งเต้านม โดยรอจนกระทั่งมี อาการผิดปกติ มะเร็งอาจแพร่กระจายไปยังอวัยวะอื่น ๆ แล้ว และไม่สามารถรักษาให้ หายขาดได้ความสำคัญของการ ตรวจคัดกรองมะเร็งเต้านม จุดมุ่งหมายของการตรวจคัดกรองมะเร็งเต้านม ก็เพื่อที่จะสามารถตรวจพบมะเร็งในระยะ เริ่มต้นซึ่งจะเป็นผลดี ต่อการรักษา ทำให้ อัตราการอยู่รอดของผู้ป่วยมีเพิ่มขึ้น และการกลับเป็นใหม่ ของโรคลดลง การตรวจค้นหามะเร็งเต้านมในระยะเริ่มต้นทำได้ดังนี้

๑.การตรวจเต้านมด้วยตนเองอย่างถูกวิธี เดือนละครึ่ง หลังจากประจำเดือนหมดไปแล้วประมาณ ๓ วัน เป็นวิธี ที่ง่าย ประหยัดใช้ ได้ กับทุกวัย หากมีการตรวจเต้านมด้วยตนเองโดยถูกต้องอย่างสม่ำเสมอจะสามารถตรวจพบ ก้อนได้ ตั้งแต่ ยังมี ขนาดไม่ โตมากนักซึ่งการรักษาจะได้ผลดีบางท่านอาจคิดว่าการตรวจร่างกายด้วยตนเองไม่มี ความสำคัญ เนื่องจากมีการตรวจด้วยแมมโมแกรมแล้ว แต่ในความเป็นจริงเนื้องอกบางชนิดอาจไม่ ปรากฏให้เห็นได้ ชัด ในภาพรังสีแต่สามารถคลำได้ด้วยการตรวจร่างกายด้วยตนเองและควรร่วมกับการตรวจยืนยันอีกครั้งโดยแพทย์ หรือใน กรณีที่การตรวจด้วยตนเองแล้วสงสัยหรือไม่แน่ใจ แนะนำให้มาตรวจโดยแพทย์ซ้ำซึ่งจะเป็นประโยชน์มาก

๒.การตรวจเต้านมโดยแพทย์ ผู้ชำนาญ ปีละครั้ง ตั้งแต่อายุ ๔๐ ปีขึ้นไป

๓.การตรวจเอกซเรย์เต้านม หรือที่เรียกว่าแมมโมแกรม ปีละครั้งตั้งแต่ อายุ ๔๐ ปี ขึ้นไป ขึ้นตอนการตรวจคัดกรองมะเร็งเต้านม

ขั้นตอนการตรวจคัดกรองมะเร็งเต้านม

ขั้นตอนที่ ๑ ซักประวัติ

๑.๑ข้อมูลทั่วไป เพศ อายุ ประวัติการตั้งครรภ์ ประวัติการคุมกำเนิด ประวัติการมีประจำเดือน

๑.๒ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้มีโอกาสเป็นมะเร็งเต้านมได้สูงขึ้น ประกอบด้วย

- อายุมาก
- มีประจำเดือนครั้งแรกเมื่ออายุน้อย
- มีลูกคนแรกเมื่ออายุมาก หรือไม่มีบุตร
- มีประวัติเคยเป็นมะเร็งเต้านมมาก่อนหรือ
- มีประวัติมะเร็งเต้านมในญาติสายตรง เช่น มารดา หรือพี่สาว, น้องสาว
- เคยได้รับการรักษาด้วยรังสีบริเวณหน้าอกหรือเต้านม
- เนื้อเยื่อเต้านมที่หนาแน่นจากการตรวจเอกซเรย์เต้านม (Mammogram)
- ได้รับฮอร์โมนจากภายนอก เช่น เอสโตรเจน และโปรเจสเตอโรน
- การดื่มสุรามากเกิน ๒-๕ แก้วต่อวัน
- ขาดการออกกำลังกาย
- รับประทานอาหารพวกไขมันมากเกินไป
- มีน้ำหนักตัวมากเกินไป (โดยเฉพาะวัยหมดประจำเดือน)
- เชื้อชาติ คนผิวขาวมีโอกาสมากกว่า

ขั้นตอนที่ ๒ ให้ความรู้เรื่องการตรวจหามะเร็งเต้านม

ตรวจเต้านมด้วยตนเองเป็นประจำทุกเดือน

วิธีการตรวจเต้านมด้วยตนเอง ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการตรวจที่สุด คือ ๕ - ๗ วันหลังจากวันสุดท้ายของประจำเดือนโดยควรทำการตรวจอย่างสม่ำเสมอทุกเดือน ส่วนผู้ที่เข้าสู่วัยหมดประจำเดือนหรือได้รับการผ่าตัดมดลูกไปควรทำการตรวจเต้านมด้วยตนเองในวันที่ตรงกันของทุกเดือน เช่น ทุกวันที่ ๑ ของเดือน หรือทุกวันสุดท้ายของเดือน เป็นต้น

ตรวจเต้านมด้วยแพทย์ เพื่อตรวจหาว่ามีก้อนผิดปกติ หรือไม่นอกจากนั้นยังตรวจจากลักษณะต่างๆ ด้วย เช่น รอยบวม ตุ่มหรือไตแข็งผิดปกติ การดึงรั้งที่ผิดปกติของหัวนม หรือการมีของเหลวเช่น น้ำเหลืองหรือน้ำเลือดออกมาจากหัวนม

ถ่ายเอ็กซเรย์เต้านมเมื่อถึงวัยอันควร (Mammography)

หญิงอายุ ๔๐-๕๐ ปี ซึ่งมีอัตราการเสี่ยงในการเป็นมะเร็งเต้านม ควรได้รับการตรวจโดยวิธีนี้ทุก ๑-๒ ปี ส่วนในหญิงอายุ ๕๐ปีขึ้นไป จะมีอัตราเสี่ยงสูงกว่า ควรได้รับการตรวจเป็นประจำทุกปี

ขั้นตอนที่ ๓ ให้ความรู้เรื่องการตรวจเต้านมด้วยตนเอง

ขั้นตอนการตรวจเต้านมด้วยตนเอง มีวิธีการตรวจ ๓ ท่า คือ ยืนหน้ากระจก นอนราบ ขณะอาบน้ำ

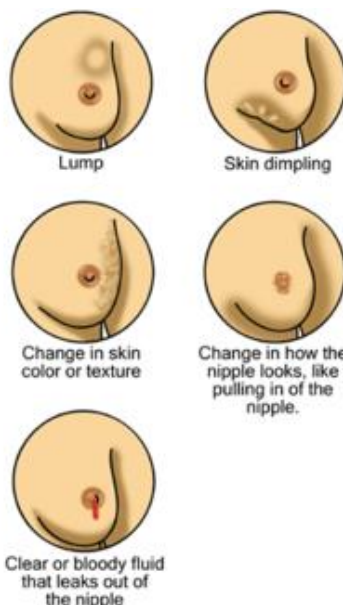
ภาพประกอบ	วิธีการปฏิบัติ
 <p data-bbox="472 539 627 555">ยืนปล่อยตามสบายข้างลำตัว</p>	<p>ปล่อยแขนแนบข้างลำตัวตามสบาย เปรียบเทียบเต้านม ทั้ง ๒ ข้าง ว่ามีความผิดปกติของเต้านมหรือไม่ เช่น สีผิว รอยบุ๋ม รอยแผล หัวนมบุ๋มหรือบิดเบี้ยว</p>
 <p data-bbox="371 797 616 813">อย่าสัมผัสส่วนของเต้านมด้านบั้นท้ายไปบนอกรหรือหัว</p>	<p>ยกมือขึ้นทั้ง ๒ ข้างเหนือศีรษะ แล้วกลับมาอยู่ในท่าท้าว สะเอว พร้อมทั้งดูสิ่งผิดปกติ</p>
	<p>โน้มตัวมาข้างหน้าโดยใช้มือท้าวสะเอว เกร็งกล้ามเนื้อ หน้าอกสังเกตเห็นว่าเต้านมห้อยลงอยู่ในลักษณะเดียวกันหรือมีการตั้งรังของผิว เต้านมหรือไม่</p>
	<p>บีบหัวนมเพื่อดูว่ามีของเหลวผิดปกติออกมาหรือไม่ หากพบว่า มีของเหลวออกมาจากหัวนม ควรไปพบแพทย์เพื่อตรวจหาสาเหตุต่อไป</p>
	<p>นอนราบสอดหมอนหรือม้วนผ้าใต้ไหล่ ตรวจเต้านมทีละข้าง โดยยกแขนด้านเดียวกับเต้านมที่จะตรวจเหนือศีรษะ เพื่อให้เต้านมด้านนั้นแบนราบ ซึ่งจะช่วยให้คลำพบก้อนได้ง่ายขึ้น</p>
	<p>ให้ใช้นิ้ว ๓ นิ้ว คือ นิ้วชี้ นิ้วกลาง และนิ้วนาง วางชิดเสมอกัน กดคลำให้ทั่วทั้งเต้านมและรักแร้ในลักษณะวนเป็นกัน หอยเล็กๆ หรืออาจจะใช้วิธีคลำเป็นรัศมี รัศมีวงกลม วนออกจากหัวนมจนทั่วทั้งเต้านม เพื่อตรวจดูว่าก้อนผิดปกติหรือไม่</p> <p>ทำเช่นนี้ ๓ รอบ โดยให้ระดับความลึกของการกดเป็น ๓ ระดับ คือ กดลงไปในระดับผิว</p> <p>กดให้ลึกขึ้น และกดลึกจนถึงกระดูกที่สำคัญคือห้ามบีบเนื้อเต้านม เพราะจะทำให้รู้สึกว่ามีก้อน ซึ่งจริงๆ แล้วไม่ใช่</p>

ภาพประกอบ	วิธีการปฏิบัติ
	<p>สำหรับแนวการคลำมี ๓ แบบคือ การคลำในแนวกันหอย โดยเริ่มจากส่วนบนไปตามแนวกัน หอย จนกระทั่งถึงฐานเต้านมบริเวณรักแร้</p>
	<p>การคลำในแนวขึ้นลง เริ่มจากใต้เต้านมถึงรักแร้ แล้วคลำ ในแนวขึ้นและลงสลับกันไปเรื่อยๆจนทั่วเต้านม</p>
	<p>การคลำในแนวรูปลิ้ม เริ่มจากส่วนบนของเต้านมจนถึง ฐานแล้วกลับสู่ยอดนี้ไปเรื่อยๆให้ทั่วทั้งเต้านม ด้วยขั้นตอนการตรวจง่าย ๆ เป็นประจำทุกเดือนเพียงเท่านี้ คือการดูและการคลำ ก็จะสามารถตรวจค้นหาก้อนที่ ผิดปกติของเต้านมได้ ซึ่งจำเป็นต้องมาพบแพทย์เพื่อทำ การตรวจอีกครั้งหนึ่งก่อนจึงจะสามารถวินิจฉัยได้ว่าก้อนที่ ผิดปกตินั้นเป็นมะเร็งหรือไม่</p>

ขั้นตอนที่ ๔ การตรวจหาความผิดปกติของเต้านม

มะเร็งระยะเริ่มต้นนั้นมักจะไม่มีอาการเจ็บ แต่อาจจะตรวจพบความผิดปกติเกิดขึ้นที่เต้านม ซึ่งอาจจะเป็นอาการ
เริ่มต้นของโรคมะเร็งเต้านม ดังนี้

- มีก้อนที่เต้านม (ร้อยละ ๑๕-๒๐ ของก้อนที่คลำได้ บริเวณเต้านมเป็นมะเร็งเต้านม)
- มีการเปลี่ยนแปลงขนาด และรูปร่างของเต้านม
- ผิวหนังเปลี่ยนแปลง เช่น รอยบุ๋ม ย่น หดตัว หนาผิดปกติ บางส่วนมี สะเก็ด
- หัวนมมีการหดตัว คับ หรือแดงผิดปกติ
- มีเลือดหรือน้ำออกจากหัวนม (ร้อยละ ๒๐ ของการมีเลือดออกจะเป็นมะเร็ง)
- เจ็บเต้านม (มะเร็งเต้านมส่วนใหญ่ ไม่เจ็บนอกจากก้อนโตมากแล้ว)
- การบวมของรักแร้ เพราะต่อมน้ำเหลืองโต

ขั้นตอนที่ ๕ การแบ่งระยะความรุนแรงของโรค

ระยะของมะเร็งเต้านม

- ระยะ ๐ เป็นระยะเริ่มต้นของเซลล์มะเร็ง ซึ่งยังไม่ลุกลามไปยังเนื้อเยื่อเต้านม
- ระยะ ๑ ก้อนมะเร็ง มีขนาดไม่เกิน ๒ เซนติเมตร และยังไม่ลุกลามเข้าต่อมน้ำเหลือง
- ระยะ ๒ ก้อนมะเร็ง มีขนาดระหว่าง ๒-๕ เซนติเมตร ซึ่งอาจจะลุกลามไปยังต่อมน้ำเหลืองบริเวณรักแร้ หรือไม่ได้ หรือมีขนาดไม่เกิน ๒ เซนติเมตร และลุกลามเข้าต่อมน้ำเหลืองบริเวณรักแร้แล้วแต่ยังไม่แพร่กระจายไปสู่ อวัยวะอื่น
- ระยะ ๓ ก้อนมะเร็ง มีขนาดใหญ่กว่า ๕ เซนติเมตร และรุกรามเข้าต่อมน้ำเหลืองบริเวณรักแร้แล้วแต่ยังไม่แพร่กระจายไปสู่ อวัยวะอื่น
- ระยะ ๔ มะเร็งแพร่กระจายไปสู่ อวัยวะอื่น ๆ แล้ว

ขั้นตอนที่ ๖ แนวทางการดูแลรักษามะเร็งเต้านม

มีการรักษาหลักอยู่ ๔ วิธี ประกอบด้วย

๑.การผ่าตัดหลักๆ มีอยู่ ๔ วิธี ได้แก่

- ๑.๑การผ่าตัดแบบสงวนเต้านม เป็นการผ่าตัดที่นำเอาเนื้องอกออกซึ่งประกอบไปด้วยวิธีต่าง ๆ ดังนี้
 - ๑)การตัดเฉพาะตัวเนื้องอกออกเป็นการผ่าตัดนำเอาเนื้องอกและเนื้อเยื่อที่ปกติรอบ ๆ เนื้องอกออก
 - ๒)การตัดเอาเต้านมบางส่วนออกเป็นการผ่าตัดนำเอาเต้านมที่มีเนื้องอกออกบางส่วนร่วมกับเนื้อเยื่อที่ ผิดปกติ รอบ ๆ
- ๑.๒การผ่าตัดเอาเต้านมออกทั้งข้างเป็นการผ่าตัดที่นำเอาเต้านมข้างที่มีเนื้องอกออกทั้งหมดร่วมกับ ต่อมน้ำเหลืองใต้รักแร้
- ๑.๓ การผ่าตัดเอาเต้านมออกทั้งข้างแบบปรับปรุง (Modified radical mastectomy) เป็นการผ่าตัดที่นำเอา เต้านมข้างที่มีเนื้องอกออกทั้งหมดร่วมกับต่อมน้ำเหลืองใต้รักแร้ , ต่อมน้ำเหลืองใต้ผนังหน้าอกและกล้ามเนื้อผนังหน้าอก
- ๑.๔การผ่าตัดเต้านมแบบกว้าง (Radical mastectomy) เป็นการผ่าตัดที่นำเอาเต้านมข้างที่มีเนื้องอก, กล้ามเนื้อใต้หน้าอก และต่อมน้ำเหลืองทั้งหมดที่รักแร้ออก

๒.การฉายแสงหรือการฉายรังสี เป็นการใช้รังสีพลังงานสูงเพื่อการจัดเซลล์มะเร็งหรือป้องกันเซลล์มะเร็งเติบโต แบ่งได้เป็น ๒ ชนิด

- ๒.๑การฉายแสงภายนอก เป็นการใช้เครื่องฉายรังสีส่งรังสีไปยังบริเวณก้อนเนื้องอก ผนังหน้าอก หรือต่อมน้ำเหลือง มักใช้ภายหลังได้รับการผ่าตัด และได้ยาเคมีบำบัดแล้วในผู้ป่วยที่มีก้อนมะเร็งขนาดใหญ่กว่า ๕ ซม. มีการลุกลามที่ต่อมน้ำเหลืองหรือผ่าตัดก่อนมะเร็งได้ขอบเขตไม่เพียงพอ และกรณีผู้ป่วยที่ได้ รับการผ่าตัดแบบสงวนเต้านม
- ๒.๒การฉายแสงภายในหรือการฝังแร่ เป็นการใส่ สารกัมมันตรังสีติดกับอุปกรณ์บางชนิด เช่น เข็ม, ลวด จากนั้นนำไปวางไว้ในบริเวณที่เป็นเนื้องอกหรือบริเวณข้างเคียง

๓.การใช้ยาเคมีบำบัด เป็นการให้ยาเพื่อหยุดการเจริญเติบโตของเนื้องอกโดยการกำจัดหรือหยุดเนื้องอกจากการแบ่งตัววิธีการให้ ยามีทั้งชนิดรับประทานและชนิดฉีดเข้าเส้นเลือดหรือฉีดเข้าบริเวณกล้ามเนื้อ วิธีการให้ ยาขึ้นอยู่กับ ชนิดและระยะของโรค

๔.การรักษาด้วยฮอร์โมน เป็นการรักษาโดยการนำเอาฮอร์โมนหรือหยุดการทำงานของฮอร์โมนเป็นผลทำให้เซลล์มะเร็งหยุดการเจริญเติบโต

ข้อควรจำ

- ๑.เรียนรู้วิธีการตรวจเต้านมด้วยตนเองจากแพทย์ หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข
- ๒.ตรวจเต้านมด้วยตนเองอย่างน้อยเดือนละครั้ง
- ๓.พบแพทย์ทันที ที่ตรวจพบสิ่งผิดปกติ
- ๔.พบแพทย์เพื่อให้แพทย์ ตรวจเต้านมปีละครั้ง เมื่ออายุ ๓๐ ปีขึ้นไป
- ๕.ก้อนมะเร็งยิ่งเล็กยิ่งมีโอกาสรักษา

ผังขั้นตอนการให้บริการตรวจคัดกรองมะเร็งเต้านม
ในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเขตอำเภอลำสนธิ

